

i jadalnia

w kolorach tęczy

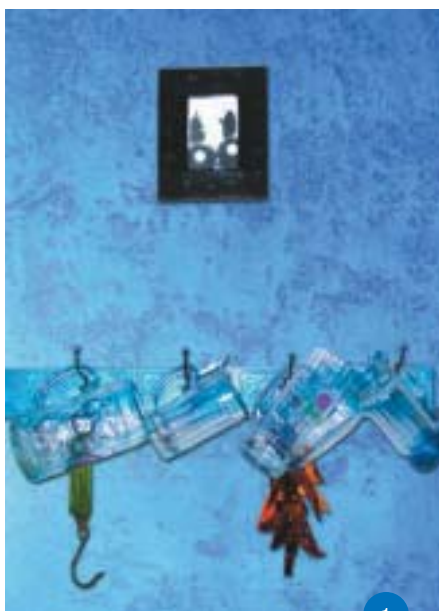
Pokój dzienny i jadalnia to dwa najbardziej uniwersalne pomieszczenia w domu. W zależności od sposobu użytkowania mebluje się je i dekoruje rozmaicie. Decydują o tym potrzeby i styl życia rodziny. Salon czasami musi pełnić kilka funkcji, dlatego meble, oświetlenie, materiały dekoracyjne, a przede wszystkim wykończenie ścian i podłóg powinny być dostosowane do tych funkcji oraz starannie dobrane do stylu, w którym utrzymany jest wystrój całego domu.

ŚCIANY JAK MALOWANE

Najpopularniejszym sposobem wykończenia ścian w salonie i jadalni jest pokrycie ich farbą. Metoda ta wydaje się najprostsza i jednocześnie najtańsza. W ofercie producentów chemii budowlanej znajdziemy duży wybór rodzajów farb i szeroką paletę kolorów, nierzadko liczącą kilka tysięcy barw.

Do malowania wewnątrz najczęściej stosuje się farby wodne – akrylowe, winylowe i lateksowe. Farby akrylowe tworzą powłoki paroprzepuszczalne, elastyczne i odporne na uszkodzenia mechaniczne. Charakteryzują się dobrym rozprzewadzeniem i kryciem, a pokryte nimi powierzchnie można zmywać wodą. Bardzo ładne, matowe powierzchnie dają farby winylowe. Jednak łatwo się brudzą, więc należy je stosować w miejscach mniej narażonych na zabrudzenia. Nadają się do mycia, ale wielokrotne szorowanie może doprowadzić do ich starcia. Natomiast główną zaletą farb lateksowych jest ich odporność na działanie promieni słonecznych – pomalowana nimi ściana nie zmienia koloru przez kilka lat. Wadą jest ich wysoka cena. Chcemy jednak zwrócić Państwa uwagę na stosowanie innych metod i technik wykończeniowych. Może trochę droższych i bardziej pracochłonnych, ale efekt, jaki dzięki nim uzyskamy, wart jest wysiłku.

Użycie farb strukturalnych nada ścianie fakturę, jednocześnie maskując drobne defekty i nierówności powierzchni. Farby te można stosować na różnych powierzchniach. Mają postać gęstej, plastycznej masy, którą po nałożeniu fakturuje się specjalnymi narzędziami, np. wałkiem, szpachlą lub packą. Aby faktura była jednolita farbę nakłada się jednym pociągnięciem na całej długości malowanej powierzchni lub na wydzielonych uprzednio fragmentach. Stosując na świeżo naniesioną farbę specjalny wałek fakturowany można uzyskać tłoczone wzory.

Można też zastosować technikę przecierania, gdzie spod wierzchniej warstwy farby prześwitują wcześniejsze. Wykonane w ten sposób powierzchnie

wyglądają jak stare. Wierzchnie warstwy farby powinny być coraz ciemniejsze. Niekoniecznie jest stosowanie farb w różnych odcieniach jednego koloru. Bardzo atrakcyjnie wyglądają również barwy kontrastowe.

Podobną metodą do przecierki jest laserunek. Polega on na nałożeniu najczęściej dwóch cienkich warstw farb transparentnych, które nie zakrywają całkowicie warstwy poprzedniej. Pierwsza warstwa powinna być wykonana z farby podkładowej, a druga to np. bejca. Efektem jest ściana wyglądająca na niechlujnie pomalowaną, ale o to właśnie chodzi.

Stosunkowo mało znaną metodą wykończenia ścian są glinki florenckie. Technika ta polega na powleczeniu ściany specjalną gliną, która nadaje jej antyczny wygląd. Materiał ten można zmywać wodą. Jest również odporny na ścieranie i przepuszcza powietrze. Nadaje się do stosowania nawet w wilgotnych pomieszczeniach, np. łazience. Jego nakładanie nie wymaga specjalnego sprzętu. Glinki produkowane są w 80 kolorach matowych i 12 perłowych.

Ciekawe efekty można też uzyskać stosując tynki dekoracyjne. Ściany – chropawe, jak od niechcenia pomalowane, z wypukłym rysunkiem

● 1-4 Ściany można wykańczać na wiele sposobów (fot. Fox Decorator)

pociągnąć tynkarskiej packi, białe albo kolorowe, przecierane na wiele sposobów – odmienia każde pomieszczenie. Ich strukturalność pozwala na swobodną grę światła i cienia, a przechodzące jeden w drugi tony tego samego koloru dają wrażenie głębi.

Szczególnym rodzajem tynku dekoracyjnego są stiuki (tynki weneckie). Dzięki nim na ścianie można uzyskać niepowtarzalny efekt naturalnego, kolorowego kamienia. Mogą być wykonane na dwa sposoby – jako matowy, gładki lub delikatnie chropowaty piaskowiec, lub matowy, czy też błyszczący i idealnie gładki marmur. Pokój w jednolitym kolorze można ożywić dzięki zastosowaniu szablonów lub stempli. Przy ich użyciu wykonamy na ścianach jednobarwne, powtarzające się wzory. Szablony to gotowe pasy sztywnego papieru lub folii z wyciętymi w nich wzorami. Wzór uzyskujemy poprzez przyłożenie szablonu do ściany i zamalowanie wyciętego w nim otworu farbą w wybranym kolorze. Natomiast stemple wykonane są ze sztywnej gąbki, a wzór uzyskujemy poprzez odciśnięcie ich na ścianie.

Ściany można też ozdobić malowidłami ściennymi. Malowane na ścianach dekoracje są nie tylko niezwykle efektowne – pozwalają też odpowiednio korygować proporcje

pomieszczeń. We współczesnych malowidłach ściennych przeważa tematyka abstrakcyjna, pejzaże, kopie starych fresków oraz motywy roślinne. Rozmiar i rodzaj malowidła trzeba dobrać do wielkości wnętrza oraz do stylu, umeblowania i oświetlenia, a przede wszystkim gustu i upodobań mieszkańców. Niestety, takie dekoracje nie należą do rzeczy tanich. Natomiast na pewno uczynią nasz salon jedynym w swoim rodzaju. Sposobem na ozdobienie ścian i sufitu w salonie lub jadalni mogą być sztukaterie z polistyrenu. Są zazwyczaj pokryte warstwą matowej białej farby, ale można je przemalować na dowolny kolor. Sztukaterie ożywią i odmienią wnętrze, pomogą uczynić ze zwykłego pokoju elegancki salon.

TAPETA JAK UBRANIE

Tapety nie tylko dekorują pomieszczenie, ale nadają mu określony styl. Najbardziej popularne są tapety papierowe, winylowe oraz szklane, a ostatnio również fizelinowe. Rzadziej stosuje się korkowe i tekstylne oraz te nakładane natryskowo.

Jednym z najprostszych i najczęściej stosowanych sposobów użycia tapet jest wyłożenie nimi ścian od góry do

dołu. Do wykończenia można wtedy użyć bordiury. Ciekawym rozwiązaniem jest podzielenie ściany na górę i dół i wyłożenie tapetami w dwóch różnych wzorach i kolorach. Bordiura maskuje miejsce połączenia i jednocześnie pełni rolę dekoracyjną. Zazwyczaj dolna część tapety jest ciemniejsza od górnej.

Tapetę można też położyć tylko na części ściany, a pozostałą część wykończyć innymi materiałami. Często stosowanym wariantem jest ułożenie boazerii w dolnej części ściany, wtedy górną pokrywa się tapetą. Czasami tapetą wyklada się tylko jedną ścianę w pomieszczeniu – tworzy ona tło dla jakiegoś mebla lub sama jest elementem dekoracyjnym. Zabieg taki może być też podyktowany względami funkcjonalnymi – tapeta doskonale ociepla wyłożoną nią ścianę.

Podczas wybierania tapety trzeba pamiętać, że ma ona ogromny wpływ na styl pomieszczenia i często może go zdominować. Wzór musi być dopasowany do wykończenia podłogi, mebli, a nawet stolarki drzwiowej i okiennej. Bardzo intensywne wzory w połączeniu z nagromadzeniem ozdobnych przedmiotów mogą szybko męczyć i wprowadzać chaos do naszego salonu. Wybierać jest z czego, ale trzeba to zrobić mądrze, a wtedy tapeta będzie cieszyć nas przez wiele lat. Tym bardziej, że producenci oprócz kompletów tapet i bordiur oferują dopasowane do nich tkaniny, z których można zrobić zasłony lub obicia na meble.

PRZYJAZNE DREWNO

Boazeria jest trochę zapomnianym i niechcianym materiałem wykończeniowym. Świetnie pamiętamy czasy, kiedy deskami boazeryjnymi wykładało się całe ściany, często łącznie z sufitami. Wtedy, oprócz szarej farby olejnej, nic nie można było kupić, a zdobycie desek do wykończenia domu było szczytem marzeń. Teraz na szczęście wybór jest ogromny, a drewno wraca do łask. Warto o nim pomyśleć podczas wybierania sposobów wykończenia salonu i jadalni, bo jest materiałem przyjaznym, ciepłym i praktycznym. Okładziny z drewna świetnie maskują wszelkie nierówności ścian i sufitu. Za taką osłoną można poprowadzić instalacje sanitarne i elektryczne. Okładziny drewniane poprawiają też izolacyjność akustyczną i stanowią dobrą izolację termiczną.

Wybór wśród okładzin drewnianych i drewnopochodnych jest bardzo duży. Najczęściej stosowane są okładziny z różnych gatunków drzew, czyli boazerie. Dostępne są one jako gotowe panele boazeryjne (oszlifowane i pomalowane lub polakierowane) lub deski z surowego drewna. Producenci oprócz gatunków krajowych – sosny, świerka, brzozy, jesionu czy dębu, oferują też gatunki egzotyczne, jak orzech, badi, jatoba, teak czy bambus. Mniej popularnym materiałem są panele drewnopochodne. W sklepach znaleźć można panele z płyt paździerzowych i wiórowych imitujące drewno, kamień, płytki ceramiczne lub inne wzory, panele fornirowane wyglądem przypominające naturalne drewno i panele z płyt pilśniowych jednostronnie laminowane folią lub papierem, imitujące drewno szlachetnych gatunków drzew lub okładziny ceramiczne. Chętnie stosowanym materiałem drewnopochodnym są okładziny z korka naturalnego w postaci płytek lub zwójów w rolkach. Można je kupić surowe do samodzielnego wykończenia lub wykończone w kolorze naturalnym lub pokryte farbą w różnych kolorach. Możliwości aranżacyjnych z użyciem drewna jest bez liku, a zależą one

głównie od naszej wyobraźni. Możemy wyłożyć nim całe ściany lub tylko ich część. Ciekawym rozwiązaniem jest obicie drewnem tylko sufitu. Jednak pamiętajmy, że taki zabieg obniży optycznie pomieszczenie, więc nie wszędzie możemy go zastosować. Okładziny drewniane i drewnopochodne stosuje się często na poddaszach, ponieważ świetnie izolują termicznie.

Pamiętaj

- *Podczas wykańczania pomieszczeń kierujmy się zasadą: im barwa ciemniejsza, tym mniej powinno być jej we wnętrzu.*
- *Niedoskonałości ścian łatwiej ukryć pod kolorami lekkimi, o niewielkim nasyceniu.*
- *Ciemne, intensywne kolory nie lubią „bałaganu”. W takich pomieszczeniach należy zachowywać idealny porządek, gdyż w przeciwnym razie przebywanie w nich stanie się męczące.*
- *Ciemne meble doskonale harmonizują z subtelnymi, jasnymi barwami, jasne zaś są bardziej uniwersalne, gdyż pasują zarówno do kolorów intensywnych, jak i delikatnych.*

ELEGANCKI KAMIEŃ

Kamień – materiał stworzony przez naturę, to oryginalny rysunek struktur mineralnych i niepowtarzalna kolorystyka. Bogactwo faktur i kolorów daje nieograniczone możliwości w kształtowaniu wnętrza. Wybór rodzaju kamienia jest często trudny, tym bardziej, że uchodzi on za elegancki, ale jednak dosyć drogi materiał wykończeniowy. Tymczasem można wybrać takie rodzaje kamienia, których cena jest porównywalna z ceną np. płytek ceramicznych.

Kamieniami najczęściej wybieranymi są granity, marmury, piaskowce, wapień i trawertyny. Gatunek kamienia powinien być starannie dobrany do jego przeznaczenia. Na okładziny ściennie w salonie i jadalni możemy wybierać spośród wszystkich gatunków. Ograniczeniem będzie nasza fantazja i dobry gust.

- 5 Jaskrawy kolor idealnie nadaje się do salonu (fot. Fox Decorator)
- 6 Tapety wraz z dobranymi do nich tkaninami pomogą stworzyć egzotyczny klimat (fot. Komfort)
- 7 Drewno pięknie wygląda w każdym domu (fot. Honka)

8

Kamienie nadają się znakomicie na wyłożenie tylko fragmentów ścian, które w ten sposób wyeksponujemy. Bardzo modne ostatnio stają się ściany ceglane. Wiele osób decyduje się na pozostawienie jednej ze ścian w salonie nieotynkowanej, której cały urok i koloryt stanowi widoczna cegła. Jeśli nasz dom nie jest murowany z cegły, wtedy możemy na ścianie położyć płytki klinkierowe, które świetnie będą imitowały taką ceglaną powierzchnię. Ceglane ściany wyglądają bardzo ciekawie, szczególnie w połączeniu z drewnianą podłogą i drewnianymi meblami.

PODZIELONY NA PÓŁ

Często podczas projektowania wnętrza naszego domu stwierdzamy, że salon jest za duży i brak w nim intymności, lub chcemy oddzielić jadalnię od salonu czy kuchni, albo w holu jest za mało światła dziennego. Rozwiązaniem wszystkich tych problemów są różnego rodzaju ścianki działowe. Można je zaprojektować i zbudować tak, aby nie tylko dzieliły wnętrze, ale były też jego ozdobą. Do wyboru są różne materiały w zależności od potrzeb mieszkańców i funkcji, jakie ma spełniać ścianka działowa. Można wybrać wersje murowane – z cegły klin-

kierowej lub silikatowej albo z pustaków szklanych, lub ścianki stawiane na sucho z płyt gipsowo-kartonowych. Cegły klinkierowe mają powierzchnię, której nie trzeba tynkować i która może stanowić znakomity element dekoracyjny we wnętrzu. Producenci oferują wiele rodzajów cegieł różniących się wymiarami i kolorami. Modne ostatnio o wyglądzie starych, ręcznie wyrabianych, oferowane są nawet w kilkuset odmianach.

Tańszym rozwiązaniem jest ściana działowa z cegieł wapienno-piaskowych, zwanych potocznie silikatami. Taka ściana również nie wymaga tynkowania, a cegły dostępne są w kilku lub kilkunastu kolorach. Jednak dopiero z czasem osiągają ostateczną barwę, gdyż po upływie około roku od wyprodukowania silikaty wiążą dwutlenek węgla. Podczas murowania należy uważać, aby nie zabrudzić cegieł zaprawą, ponieważ są bardzo trudne do wyczyszczenia. Wymagają też ochrony przed wilgocią.

Bardzo popularnym materiałem o niemal nieograniczonych możliwościach zastosowania są pustaki szklane. Przepuszczają one rozproszone światło, a jednocześnie stanowią barierę dla wzroku. Ze względu na swoje właściwości mogą być wykorzystywane niemal wszędzie. Dobrze izolują termicznie i są dźwiękoszczelne. Charakteryzują się wysoką ognioodpornością. Są też odporne na uderzenia i wilgoć. Na rynku dostępne są pustaki bezbarwne, żółte, błękitne, zielone, różowe, lila, czerwone, szare, brązowe, atramentowe i inne. Mogą być przezroczyste lub matowe jednolub dwustronnie. Oprócz gładkich można kupić pustaki z różnymi wzorami, m.in. fal, linii, siatki i tzw. diagonalne (czyli z ukośnym cięciem wewnętrznym), a nawet o powierzchni przypominającej kuty metal. Dostępne są też różne kształty pustaków – kwadratowe, prostokątne lub trójkątne.

Pustaki szklane są nie tylko elementem architektonicznym pozwalającym na stawianie ścianek działowych, ale ich podstawową zaletą jest ogromna dekoracyjność. Można

z nich wykonywać nie tylko ściany proste, ale również zakrzywione. Dzięki nim pomieszczenia stają się jaśniejsze i sprawiają wrażenie bardziej przestronnych. Świetnie nadają się do zbudowania ściany oddzielającej salon od jadalni, kuchni lub holu. Mogą służyć do zbudowania konstrukcji podświetlanego podestu lub zabudowania bufetu. Możliwości zastosowania ich jest wiele, powinny tylko pasować kolorystycznie do całości wnętrza. Trzeba też pamiętać, że różne pustaki w różny sposób rozpraszają światło dając ostre lub łagodne refleksy.

- *Pustaki bezbarwne przezroczyste przepuszczają ok. 75% światła, a kolorowe – w zależności od nasycenia barwą – od 50 do 70%.*
- *Dźwiękoszczelność pustaków szklanych wynosi 40-47 dB (podczas, gdy podwójnych zespolonych szyb ok. 30 dB)*

Do wznoszenia lekkich ścian działowych bardzo dobrze nadają się płyty gipsowo-kartonowe lub gipsowo-włóknowe. Płyty g-k mają rdzeń gipsowy obustronnie obłożony kartonem. Dostępne są w kilku odmianach w za-

leżności od przeznaczenia – zwykłe, impregnowane, ogniochronne, ogniochronne i impregnowane. Natomiast płyty g-w nie mają budowy warstwowej – powstają ze sprasowanej mieszanki gipsu, rozdrobnionego papieru makułaturowego i wody. Są też uniwersalne – nadają się do każdego rodzaju pomieszczeń.

Ściany z płyt g-k stawia się szybko, nie wymagają one murowania, a po zamontowaniu są od razu równe i gładkie. Do stawiania takich ścian producenci oferują zestawy wszelkich potrzebnych elementów nazywane „systemami”. W znaczny sposób ułatwiają one i usprawniają stawianie takich ścianek. Oprócz ścianek można budować z nich półki, sufity podwieszane, obłożyć okap kominka, a z elastycznych – zbudować zaokrągloną ścianę lub łukowy strop.

DREWNO Z KLASĄ

Drewniane podłogi najczęściej pojawiają się w salonach naszych domów. Dobra drewniana posadzka to świetna inwestycja na lata. Drewno dobrze komponuje się z większością materiałów wykończeniowych i jest niezastąpionym dodatkiem w każdym wnętrzu. Jest naturalnym, ekologicz-

nym materiałem, ciepłym i przyjemnym w dotyku.

Decydując się na drewnianą podłogę mamy do wyboru kilka wariantów: deski, parkiet i mozaikę, panele drewniane i laminowane oraz podłogi z korka. Oprócz rodzaju materiału trzeba się też zdecydować na rodzaj drewna – tutaj wybór jest ogromny. Producenci krajowi i zagraniczni oferują podłogi z drewna krajowego – sosny, świerku, buka, dębu czy jesionu, oraz egzotycznego – jatoba, meranti, teak, bambus, doussie, iroko to tylko niektóre z nich. Wybierając rodzaj drewna, oprócz względów estetycznych, trzeba wziąć pod uwagę częstotliwość użytkowania pomieszczenia. Do salonu i jadalni powinno się wybierać twardsze gatunki drewna, czyli buk, klon, jesion, dąb lub gatunki egzotyczne. Ważny jest później sposób zabez-

- **8** Bardzo elegancko wygląda ciemna boazeria na tle białych ścian. Drewniana podłoga wieńczy całość (fot. Kährs)
- **9** Pustaki szklane wykorzystano nie tylko do zbudowania ściany, ale wykonano z nich też bardzo interesujący barek (fot. Vitrosilicon)
- **10** Bardzo ciekawa ścianka, w której dodatkowo zrobiono półki, oddziela jadalnię od części dziennej (fot. Fels-Werke)

11

i lubiany ze względu na swoją trwałość – właściwie konserwowany może służyć przynajmniej kilkadziesiąt lat. Oprócz tradycyjnych parkietów wymagających wykończenia, czyli szlifowania i zabezpieczenia odpowiednim preparatem, producenci oferują też gotowe parkiety warstwowe z wykończoną powierzchnią. Są one coraz bardziej popularne, gdyż łączą w sobie urok naturalnego drewna z funkcjonalnością paneli. Parkiety takie, podobnie jak tradycyjnie, można odnawiać poprzez cyklinowanie. Bardzo popularne są ostatnio podłogi z paneli drewnianych lub laminowanych. Ich podstawową zaletą jest szybkość montażu (często można je układać samodzielnie) i brak konieczności wykańczania – wszystkie panele są zazwyczaj wykończone fabrycznie. Panele drewniane łączą w sobie estetyczne walory litego drewna z trwałością i funkcjonalnością paneli. Można je kilkakrotnie odnawiać. Wierzchnią warstwę stanowi najczęs-

pieczenia podłogi – odporny na ścieranie lakier, wosk lub olej. Podłoga musi pasować do całego wnętrza. Wybierając ją trzeba spojrzeć na pokój jako całość stworzoną przez ściany, meble, zasłony i dodatki oraz właśnie podłogę. Do wnętrza spokojnych, stonowanych pasuje drewno z delikatnym rysunkiem słoików i jednolitej barwie. Są to zazwyczaj wyroby pierwszego gatunku. Jednak to właśnie te „gorsze”, z wyraźnymi i nieregularnymi słoikami, różnie wybarwione są najciekawsze. Pasują do wnętrza nowoczesnych, minimalistycznych, ale również tych w stylu rustykalnym. W każdym wnętrzu będą się dobrze prezentowały deski podłogowe. Mogą być surowe, które po ułożeniu trzeba oszlifować i zabezpieczyć, lub gotowe, fabrycznie wykończone lakierem, olejem lub woskiem. Przed lakierowaniem drewno można pokryć kolorową bejcą. Deski podłogowe zazwyczaj są wykonywane z drewna drzew iglastych – sosny, świerku, jodły. Z twardych gatunków drewna – dębu, buka, klonu czy gatunków egzotycznych, wykonywany jest parkiet. Większość rodzajów parkietu wytwarza się dzisiaj jako płyty oklejane, w których warstwę wierzchnią stanowi drewno odporne na ścieranie. Pod nim znajduje się sklejona z kilku

warstw płyta z drewna iglastego lub inna płyta drewnopochodna. Do wyboru jest wiele rodzajów i wzorów parkietów. Jest on bardzo popularny

12

ciej twarde drewno. Podłoga z paneli laminowanych, z wierzchnią warstwą z twardego laminatu, na pierwszy rzut oka wygląda jak z prawdziwego drewna. Niestety jej wadą jest towarzyszący chodzeniu głośny odgłos. Obecnie część paneli produkowana jest już ze specjalną warstwą wyciszającą, tłumiącą odgłos kroków. Panele laminowane są oferowane w szerokim wyborze wzorów, nie tylko imitujących drewno, ale też przypominających ceramikę lub kamień, czy też z różnego rodzaju nadrukami (np. owoców lub bohaterów dziecięcych kreskówek).

Miłośnicy ekologii na pewno zwrócą uwagę na podłogi z korka. Wybierać można spośród paneli lub płytek, które są dodatkowo pokryte drewnianym lub korkowym fornirem. Dekoracyjny fornir z kolei pociągnięty jest ochronną warstwą bezbarwnego lakieru lub przezroczystego winylu. Podłogi korkowe są bardzo odporne na ścieranie. Ich zaletą jest też doskonała izolacyjność cieplna i akustyczna.

MIĘKKO I PRZYTULNIE Z WYKŁADZINĄ

Podłoga wyłożona wykładziną może sprawić, że pomieszczenie stanie się przytulne, kolorowe i nabierze domowego ciepła. Wykładziny dywanowe znakomicie nadają się na podłogi w salonie, podczas gdy w jadalni możemy ułożyć wykładzinę elastyczną. Nowoczesne wykładziny są trwałe i efektowne. Główną zaletą wykładzin jest to, że szybko się je układa, a w razie potrzeby łatwo wymienia.

Wykładziny dywanowe najczęściej wykonane są z mieszanki wełny i włókien sztucznych. Ocieplają wnętrze, wyciszają hałas, dają poczucie komfortu. Mogą być układane zarówno na betonie, jak też klepce czy starej wykładzinie. Dostępne są też wykładziny z naturalnych włókien roślinnych, na przykład z sisalu, włókna kokosowego lub trzciny. Są antystatyczne, mają różne faktury oraz modne obecnie, ekologiczne kolory.

W jadalni świetnie sprawdzą się łatwe do utrzymania w czystości wykładziny elastyczne. Producenci oferują obec-

nie tak wiele wzorów i kolorów, że bez trudu można wybrać coś do każdego wnętrza. Nowoczesne wykładziny z PVC w niczym nie przypominają linoleum sprzed kilkudziesięciu lat. Są odporne na ścieranie, odkształcenia i wgniecenia powstałe w wyniku nacisku mebli. Izolują ciepłnie i akustycznie, amortyzują upadki, chronią też przed uszkodzeniem przypadkowo upuszczone kruche przedmioty. Dostępne są też w wersji antypoślizgowej. Wzory wykładzin imitują rozmaite rodzaje podłóg drewnianych lub kamiennych, płytki ceramiczne oraz przedstawiają rozmaite motywy geometryczne czy roślinne.

CERAMIKA I KAMIEŃ POD NOGAMI

Płytki ceramiczne nie są często wybierane jako podłogowy materiał wykończeniowy do salonu czy jadalni. Pomieszczenia te wymagają ciepła i przytulności, której nie może dać te-

rakota czy gres. Dobrym wyjściem jest założenie ogrzewania podłogowego, które zniweluje nieprzyjemny chłód płytek. Niechętnym płytkom w salonie polecamy ułożenie ich przynajmniej na fragmencie podłogi przy drzwiach balkonowych, gdy z salonu mamy bezpośrednie wyjście do ogrodu. Ułatwi to utrzymanie czystości i pielęgnację podłogi oraz, w przypadku drewnianych posadzek, zapobiegnie szybszemu ich wycieraniu przez drobiny piasku wnoszone z ogrodu. Podobnie fragment posadzki w pobliżu kominka warto, ze względów bezpieczeństwa, wyłożyć płytkami ceramicznymi.

- 11 Panele drewniane są świetnym rozwiązaniem do salonu i jadalni (fot. Tarkett Polska)
- 12 Podłogi z drewna egzotycznego są bardzo eleganckie i będą służyły przez lata (fot. DLH Drewno)
- 13 Wykładzina dywanowa daje wrażenie ciepła i przytulności (fot. Komfort)

13

14

Kamienne posadzki od wieków pojawiają się w domach. Mogą być w wersji eleganckiej lub rustykalnej. Najważniejsze, że stworzyła je sama natura i odpowiednio pielęgnowane będą nam służyć latami.

Podczas wyboru gatunku kamienia na posadzkę najważniejszym kryterium jest ścieralność. Najlepiej sprawdzą się tutaj marmur, granit i twarde wapienie. Posadzki nie mogą być śliskie,

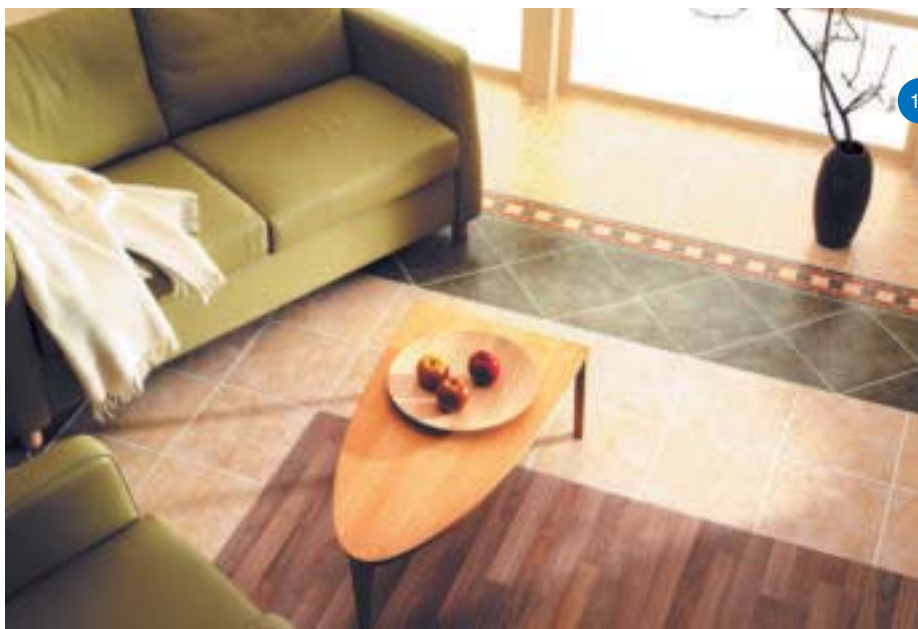
dlatego kamieni nie powinno się polerować. Twarde kamienie można stosować nieobrobione lub obrobione przez groszkowanie, piaskowanie lub płomieniowanie. Chropowate i szorstkie płaszczyzny są znacznie bezpieczniejsze niż szlifowane. Pamiętajmy jednak, że marmur zawsze się szlifuje, gdyż dopiero wtedy odkrywa swoje piękno.

15

Kłopotliwym w pielęgnacji, ale niezwykle efektownym rozwiązaniem jest połączenie na podłodze drewna z kamieniem. Kłopotliwym dlatego, że innymi preparatami konserwuje się drewno, a innymi kamień. Ale efekt jest naprawdę wart zachodu.

Wybór materiałów do wykończenia wymarzonego salonu może nas tręczać trudności – możliwości jest tak wiele, że często nie wiadomo na co się zdecydować. Polecamy szukanie nowych, ciekawych rozwiązań. Łączenie różnych materiałów ze sobą może dać niespotykane efekty i przynieść dużo satysfakcji.

16

- 14 Oryginalnym rozwiązaniem jest ułożenie posadzki z cegły klinkierowej. Klimat tego pomieszczenia dodatkowo tworzy drewniany sufit (fot. Ciepło, Światło i Styl)
- 15 Mniej popularnym sposobem jest ułożenie w salonie wykładziny elastycznej (fot. Komfort)
- 16 Na podłodze świetnie można połączyć płytki ceramiczne z drewnianym parkietem (fot. Ceramika Paradyż)